

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobců: **a) A. H., b) Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ao 99/2012, ve věci námitky podjatosti uplatněné žalobkyní,

takto:

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Jan Rutsch, JUDr. Pavel Kumprecht, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Magdalena Ježková a Mgr. Marie Kocourková **nejsou** vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ao 99/2012.

Odůvodnění:

Žalobci podali dne 27. 9. 2012 návrh na zahájení řízení u Krajského soudu v Hradci Králové, označený jako žaloba proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a současně rovněž jako návrh na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a s. ř. s. Svým návrhem se domáhají mimo jiné zrušení Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích ze dne 5. 9. 2012, vydaného Krajským úřadem Královéhradeckého kraje, odborem dopravy a silničního hospodářství pod č. j. 14734/DS/12/Po.

Krajský soud výzvou ze dne 2. 10. 2012, č. j. 30 A 99/2012 - 19, žalobce poučil o možnosti namítat podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, a to do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděli, přičemž k později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Součástí výzvy bylo rovněž upozornění, že námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Krajský soud ve výzvě dále uvedl, které soudní osoby se budou v průběhu řízení zapojovat a že bude rozhodovat v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche nebo předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové, soudců JUDr. Pavla Kumprechta a Mgr. Heleny Konečné.

Dne 21. 10. 2012 žalobkyně faxem adresovala krajskému soudu přípis, v němž mimo jiné vynesla námitku podjatosti senátu 30 A krajského soudu, jakož i všech zbývajících soudců uvedeného soudu, a to s odůvodněním, že se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům i jejich zástupcům jsou tu objektivní důvody pochybovat o jejich nepodjatosti. Tento přípis byl krajskému soudu následně dne 23. 10. 2012 doručen rovněž poštou. Námitku podjatosti žalobkyně odůvodnila jen velmi obecně a stručně; uvádí, že soudci Krajského soudu v Hradci Králové jsou žalobkyni známi z jiných sporů, které u jmenovaného soudu vedou žalobci a jim blízké osoby, a že v případě, že věc nebude přikázána jinému soudu, tak bude „pokračováno v dalším pokračování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů“.

Krajský soud posléze předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o uplatněné námitce podjatosti. Přípis krajského soudu obsahuje rovněž vyjádření všech soudců oddělení správního soudnictví krajského soudu, kteří by se dle rozvrhu práce mohli účastnit projednávání předmětné věci, tedy soudců JUDr. Jana Rutsche, JUDr. Pavla Kumprechta, Mgr. Heleny Konečné, JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Marie Kocourkové, že se nepovažují v uvedené věci za podjaté a že jim není známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jejich nepodjatosti.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz).

Jak Nejvyšší správní soud poznamenal v usnesení č. j. Nao 48/2009 - 162 ze dne 22. 7. 2009, dostupném na www.nssoud.cz, „[d]řívější rozhodování soudců, které se

autoritativně vyslovilo k právům a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), event. ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti“. Podstata námítky podjatosti žalobkyně tedy neobstojí, neboť její nespokojenost s rozhodováním v jiných věcech žalobců či jim blízkých osob výslovně podle zákona nemůže zakládat důvod k vyloučení soudce.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že z důvodů, které žalobkyně uvedla na podporu námítky podjatosti, ani z vyjádření soudců JUDr. Jana Rutsche, JUDr. Pavla Kumprechta, Mgr. Heleny Konečné, JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Marie Kocourkové nevyplývá žádná skutečnost, která by mohla vést k pochybnosti o nepodjatosti těchto soudců. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Nejvyšší správní soud poznamenává, že krajskému soudu bylo dne 28. 10. 2012 doručeno faxem podání žalobce, v němž taktéž namítl podjatost soudců krajského soudu. Tímto podáním se však Nejvyšší správní soud dále nezabýval, neboť bylo doručeno pouze faxem a účastník řádně nedoručil soudu písemné podání shodného obsahu. Podle § 42 odst. 3 občanského soudního řádu je-li písemné podání učiněno telefaxem nebo v elektronické podobě, je třeba v třídní lhůtě jej doplnit předložením jeho originálu, případně písemným podáním shodného znění. K těmto podáním, pokud nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, soud nepřihlíží.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. listopadu 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdlil
předseda senátu